

Ses Etmeden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Eylül 2016

Bir us'um var hanidir:

Hayli usturuplu ve destur imgelerle kesiştikçe yolu,
Nüktedan bir seyirde uslu bir çocuk aymazlığında,
Bazen de kırılğan bir öfkeyle.

Sezilerimi yontukça mahrem ezgiler,
Kırağı çalan beyanatların seyrine gizlenmekle
Eş değer bir sancı benimki:
Üryan sızılarda,
Doğurgan başaklarda
Ve külyutmaz bir heyecana yenik düşmenin de ötesinde.

Belirsizliğe takılan,
Hezeyanlara sitem eden
Sonsuz ve ırgat bir tınıya rast gelip de,
Biteviye sürüklendiğim...
Şimdi diyeceksen de:
"Akılsız başın dermanı mıdır saklı olan
Bu kifayetsiz cümlelerinde?"
Sona sakladım aslında doğumunu yitimimden üreyen
Cenup bir gölgeyi kerelerce öldüren
Düş perisi beyhude bir varlığa
Teslim etmişken aşkın kıvamına
Boca ettiğim kefaretin sümsük ve ihtiyatlı dirayetini.
Önceliksizliğin hangi ayrıntısı ise,
Dikili kavak ağacının pervasızlığına hibeli o mezar taşı,
Kuytularında gizil tehdidi anlık düşlerin,
Düşmeye ne hacet
Düşün düşünebildiğin kadar.

Pejmürde yeryüzü,
Adımlarını sayan üç beş adam'ı da saymazsam adamdan,
Adsızlığından öte
İhraç eden öfkeyi düş izleği,
Kuş bakışına dalmışken

Seyrinden ziyade
Sitemin biri artık kaçsa satarsa
İstimplâk edimlik bücür incir ağacında?

İstiflesene ama ses etmeden,
Yüzüme de bakmayabilirsin en beyhude ukdeyi aşk sanıp,
Sarmalında hidayetin,
Koruk istiflerin dibinde külfeti istemsiz sitemlerinin.

İhlal etmekse, dünden razıyım;
Ehli keyif şu sessiz güfteyi de dahil ettim mi,
Hem demez misin; yükün ağır:
Bilmukabele gönül,
Sen de sav sıranı.

Ötesizliğin zehri damlayan,
Biraz da yüreksizliğin sisi:
Hem de darmaduman edilmiş nice kayyum
Ve aşüfte beste beklemede.
Günden yana dönmüşken sırtımı:
Oh, ne ala!
Kilitledim yüreği fevri çemberin kırık yayına
Bir de çaldım en aflisinden düşkün bir ezgi;
Kırık miğferin gölgesinde yitip gitmelere ne hacet?

İstifledim düzensizliği,
Kırık üç beş hece:
Adsız bir lehçeden damlayan en sakil mevzu:
Konunun derinliğine müşkül bir kıskacı da kondurdum mu...
Satır arası laubali bir densizlik,
Söndü sönecek yüreğin ferî.

Terör bir sürgündü belki de ihlal edildiğimin ertesi,
Kurak bir sevince müdahil olmuşken çocuk yüreği/m:
Gömütü kaypak yarınlarda muhafaza aklın
Hangi akli evvel sürgünü ola ki
Duraksız şiirlerin kıskacında
Boş vermişliğimin sancısı?

İbaresinde o gizil tehlike,
Yine de sorgu suale düşmüşken yolu zaman tüccarının,
Biraz da pejmürde bir gölgeyi saymışken adamdan.
Adam boyu yalnızlık en birincil ayrıcalığın kayıtsızlığı,
Yorgun kepenklerini indirdiğimden beri hayal ibresinin,
Safsata yüklü kerametleri de kapı dışarı ettim mi...

Demli zehirler,
Sakıncalı güftelerde saklı,
Ola ki almadım boyumun ölçüsünü,
Zuhur etmeli istikbalin yetim selameti.

Zafiyetinden ziyade,
Serzenişin ziyafetine buyur etmeli belki de
Ve usulca kundaklanan imlerin yüzü suyu hürmetine
İstiflemeli sancıları.
Kayıp tahakkümlerden çıkmalı yola belki de
Derken türeyen bilinmezliğin mihenk taşına boca etmeli
Onca öfkeyi
Sivrilmeden ölümün mabedinde
Ve dokunmazdan evvel reçinesi gecenin.